

# РЕШЕНИЕ

№ 7060

гр. София, 18.12.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка**  
**Славина Владова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на  
прокурора Костов, като разгледа дело номер **10387** по описа за **2012** година  
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид  
следното:

1

2

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с  
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция Инспекция по труда”  
[населено място] срещу Решение, без номер и дата, постановено по н.а.х.дело  
№20244/2011 година по описа на СРС, 97 състав, отменящо Наказателно  
постановление №22-2203306/08.08.2011 година на Директор на  
Дирекция”Инспекция по труда”, с което последният на основание чл.416 от КТ, вр с  
чл.414,ал.1 от КТ наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 1500 лева за  
извършено нарушение на чл.350 от КТ.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и  
незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение. Твърди се,че е неправилен  
изводът на СРС, че в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение липсва  
подпис на управителя на дружеството- работодател, като не е отчел факта, че  
трудовете правоотношение на работника в действителност е прекратено и  
невръщането на трудовата книжка от страна на работодателя на работника,чието

правоотношение е прекратено осъществява състава на нарушението,визирано в чл.350 от КТ. Искане се отменя на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание,касаторът- Дирекция”Инспекция по труда” [населено място],редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Т., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация- [фирма] [населено място], редовно и своевременно призван се представлява от адвокат С., редовно упълномощен с пълномощно от първата инстанция,който оспорва жалбата като неоснователна и заявява желание наказанието да бъде определено към минимума.

Представителят на СГП-прокурор Костов ,изразява становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност и законосъобразност на оспореното съдебно решение.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите,възразенията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива,но е достигнал да неправилен правен извод, че незаконосъобразно е ангажирана отговорността на ответника по касация. От доказателствата по делото е установено ,че със Заповед от 31.03.2011 година, трудовото правоотношение на лицето С. П. С. е прекратено,считано от 01.04.2011 година. Обстоятелството ,че върху приложеното ксерокопие на заповедта липсва положен подпис от страна на управителя на дружеството работодател, не води до извода, че правоотношение на този работник е продължило да съществува и че той всъщност не е с прекратено трудово правоотношение. Наред с това, спор относно този факт- че лицето е с прекратено трудово правоотношение няма.Неполагането на подпис от страна на управителя на работодателя, при наличие на положен печат върху ксерокопието на заповедта ,представено по делото, не води автоматично до извода ,че въпреки издадената заповед за прекратяване ,работникът е продължил да осъществява трудовите си задължения,,респективно на това, че неговото правоотношение не е прекратено. Наред с това, от доказателствата по делото е безспорно установено ,че ответникът по касация в качеството на работодател не е изпълнил вмененото му в чл.350 от КТ задължение при прекратяване на трудовото правоотношение да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя, като в случая, това не е станало нито към дата 01.04.2011 година, нито към дата 15.07.2011 година-към момента на извършване на проверката. Нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, при което съвсем законосъобразно административно- наказващият орган е ангажирал административно- наказателната му отговорност и е наложил санкция в предвидения от закона минимум- 1500 лева.Така определената санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН. Като е достигнал до други правни изводи ,СРС е постановил едно неправилно решение ,което следва да бъде отменено и вместо

него- постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен  
съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ без номер и дата, постановено по н.а.х.дело № 20  
244/2011 година по описа на СРС,97 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ  
№22-2203306/08.08.2011 година на Директор на Дирекция”Инспекция по труда”, с  
което последният на основание чл.416 от КТ, вр с чл.414,ал.1 от КТ наложил на  
[фирма] имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на  
чл.350 от КТ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.